

آچارکشی

آموزش گیم اورکردن حریف در ۲ دقیقه

پوریا عالمی

● مصاحبه یک خبرگزاری را با یکی از مسئولان وزارت کشور خواندیم که متأسفانه مصاحبه‌شونده متقاعدشونده نبود و معلوم بود خبرگزاری مربوطه از این موضوع ناراحت است. درس عبرت گرفتیم و به همان شیوه با خودمان مصاحبه کردیم:

– موافقی که سه هزار میلیارد خاوری را از جیبش زدی و بابک زنجانی هم یکی از کارمندان تو بوده؟

: به جان شما من اصلا این‌قدر پول ندارم. – پس بگو آن همه پول را کجا قایم کردی یا به کی دادی یا خرج کدام کمپین سیاسی کردی. هان؟

: به جان شما من اصلا برای قایم‌کردن آن همه پول جا ندارم.

– پس پول‌ها آنجاست. چرا بابک زنجانی را گول زدی و آیا شهرام جزایری از دست تو ناراحت است که او را هم گول زده بودی؟

: به جان شما من اصلا اینها را از نزدیک ببینم نمی‌شناسم. در ضمن برای آن پول‌ها هم جا ندارم قایمشان کنم.

– برو دکل را که قایمش کردی، بردار بیاور. : کجا قایمش کردم؟

– پس قبول کردی که برش داشتی. حالا بگو کجا قایمش کردی.

: چطوری برش داشتم؟ به هیکل من و هیکل دکل یک نگاه‌ی بیندازید. اصلا نمی‌کنجد.

– داری می‌گویی همدست داشتی و یکی سر دکل را برات گرفته.

: من یک شهروند عادی هستم.

– با این حرف‌ها سعی داری القا کنی که دیگران شهروند غیرعادی هستند؟ چه رابطه‌ای با رحیمی و بقایی و مشایی و احمدی‌نژاد و مرتضوی داشتی؟

: کی؟

– آن روز.

: کدام روز؟

– روز نبود؟ شب بود؟

: نه به جان خودم. شبم کجا بود؟

– جلسه محرمانه بعد از ساعت کاری گذاشته بودیدی؟

: جلسه محرمانه نبود.

– پس جلسه بود.

: من گیم‌اور شدم. دیگر جانم تمام شده. میشه تا همین‌جا سیو کنم فردا دوباره شروع کنیم؟

– پس گفتی جلسه با احمدی‌نژاد و رحیمی برای کنترل وضعیت جامعه بعد از آن روز گذاشتید. آیا تریلی پول را برای همین می‌خواستید از کشور خارج کنید؟

: Game over .

همین‌حرفای

حقوق‌های میلیاردی خاری در چشم‌ها

● **ابراهیم عمران** : در بحث‌های جامعه‌شناسختی و روان‌شناسی اجتماعی، برخی عقیده دارند نباید صفحات حوادث روزنامه‌ها به پاره‌ای از خبرها بپردازند؛ زیرا با بررسی و پرداخت و در حقیقت آنچه آنان می‌پندارند «رونمایی» از جنایت‌هاست، وجه سلبی جرم «لوئ» و از بزه اجتماعی و قبحش کاسته خواهد شد؛ گزارش‌ای که تا حدودی موافقتش بیشتر و کفه ترازو به سمت آنان افزون‌تر است. حال شاید در وجه علمی چالش‌هایی هم در این‌باره وجود داشته باشد. در این‌روزها آمار و ارقام مالی، زیاد در رسانه‌ها می‌آید که تازه‌ترین آنها از حقوق‌های فزاتر از میلیون در صنعت دریایی حکایت دارد که امید است سراسر کذب باشد و از اساس بی‌پایه... به‌راستی چطور می‌شود در جامعه‌ای که میزان دریافتی‌ها در حد مناسبی نیست و خیل بزرگ کارکنان و کارگران دولتی و خصوصی از درآمدشان راضی نیستند؛ این حقوق‌های میلیاردی پرداخت شود؟ حال بحث بر سر این موضوع نیست که شاید در اسانسانه چنین شرکت‌هایی با تیصره و پزانتزهایی، برخی قیده‌ها برداشته شده باشد تا چنین ارقام نجومی‌ای پرداخت شود. صحبت اما بر سر رسانه‌ای‌کردن این موضوعات «مخل آسایش روح» مردم است که در این وانفسای مالی، باور شود نمک به زخم‌پاشیدن معنا می‌دهد این کردار ولاغیر! درست است که همگان داعیه شفافیت چنین موضوع‌هایی را در رسانه‌ها داریم و اصولا رسانه را برملاننده چنین فسادهایی می‌دانیم؛ ولی در این برهه سخت مالی، آیا به صواب و ثواب است چنین در بوق و کرنا شود این حقوق‌ها؟ شاید روح این نوشته برای برخی مکشوف نشود که از چه دریچه‌ای وارد شده است. ولی به باور بسیاری از مطلعان اجتماعی، هر گفتنی به صلاح نیست و هر نشر و تفسیری به طریق اولی ناصواب‌تر، که شاید از اساس این نوشته نیز در این جرگه قرار گیرد که اگر بر مصداق هر آن چیز پرهیز دارند اشتها افزوده گردد؛ این انداز و پرهیز شاید جواب عکس دهد.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۷ شهریور ۱۳۹۴ • ۱۴دی‌القعده ۱۴۳۶ • ۲۹ آگوست ۲۰۱۵ • سال سیزدهم • شماره ۲۳۸۳ • ۲۰ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۳:۰۵ • اذان مغرب ۱۹:۵۵ • اذان صبح فردا ۵:۰۶ • طلوع آفتاب ۶:۳۴

روزنفرها

کارتون خواب

علی رومانی

aliromani84@gmail.com

اتفاق فردا

صلح یعنی پیتزا حتی برای مردم سوریه و یمن

امیلی امرایی

«صلح یعنی اینکه در دنیا به اندازه کافی پیتزا برای همه باشد». این احتمالا عجیب‌ترین و همه‌فهم‌ترین تعریفی است که می‌توان از صلح برای یک نفر ترسیم کرد و البته وقتی مخاطب کودکی باشد در گروه سنی الف و ب، چه بهتر. وقتی صلح نیست یعنی جنگ است و وقتی جنگ است یعنی پیتزایی در کار نیست و این شرایط به کام هیچ کودکی شیرین نخواهد بود.

تاد پار، نویسنده و تصویرگری است که با همین زبان و نیز دنیایی از رنگ‌های تند و زنده،

مفهوم انسان‌بودن را پیش‌روی بچه‌ها می‌گذارد و چنان از زاویه دید یک کودک به دنیا نگاه می‌کند که خیلی‌وقت‌ها تلنگری می‌شود برای پدر و مادری که دارند کتاب را برای کودکشان ورق می‌زنند و می‌خوانند؛

پدر و مادری که شاید در جغرافیایی بزرگ شده‌اند که به‌نظرشان هر آدمی نمی‌تواند

هرجوری که دوست داشت لباس بپوشد، اما

برای تاد پار همه اینها شدنی است.

تاد پار، نویسنده آمریکایی، این‌روزها در دنیای ادبیات کودک یک پدیده به‌شمار می‌آید؛ اتفاقی که به همت انتشارات شهر قلم گوشه‌ای از آن به قفسه کتاب‌های کودک ایرانی هم راه یافته است. دنیای تاد پار دنیایی بدون جنگ است، دنیایی بدون گرسنگی، بدون نژادپرستی و بنیادگرایی. او تا امروز بیش از ۴۰ عنوان کتاب برای کودکان نوشته است؛ کتاب‌هایی که چنان راه خودشان را باز کردند که با وجودی که در ابتدای کار ناشران بی‌نام‌ونشان‌ی برای انتشارشان اقدام می‌کردند اما به‌زودی از سوی روزنامه نیویورک‌تایمز به‌عنوان بهترین کتاب سال انتخاب شد. در سال ۲۰۰۱ انجمن روان‌شناسان ایالات‌متحده کتاب «خوبه که با دیگران فرق داری» را بهترین اثر سال در حوزه آموزش به کودکان معرفی کرد. تاد پار زندگی با تفاوت‌ها را

کریم ارغنده‌پور

می‌دانید مهم‌ترین سؤال عمومی از یک روزنامه‌نگار چیست؟ این است که «حالا چه می‌شود؟» به عبارت دیگر مخاطبان علاقه‌مندند پیش‌بینی روزنامه‌نگار را از رویدادها بدانند. با این فرض، سؤال این است که آیا روزنامه‌نگاری اصولا حرفه پیش‌بینی وقایع پیش‌روست؟ مثلا آیا ما وظیفه داریم نبض بازار را در هر زمان بخوانیم و پیش‌بینی کنیم که قیمت‌ها چه سیری خواهند داشت؟ یا بگوییم که سرانجام یک اختلاف و خصومت بین‌المللی یا داخلی به کجا خواهد انجامید؟ این یادداشت تلاش می‌کند در ادامه به ابعاد این پرسش بپردازد. قبل از هرچیز تاکید می‌کنم که روزنامه‌نگار پیشگو نیست. اساسا رسانه باید جای سخن محکم باشد نه حرف‌های سست. رسانه خبر منتشر می‌کند، آن را تحلیل می‌کند و بازتاب خبر را

حجت‌الاسلام فاضل میبدی

کمپینی را که اخیرا با عنوان «سوغات سعودی نخرید» در فضای مجازی به راه افتاده، از دریچه نگاه اسلام به رابطه میان دولت‌ها و ملت‌ها می‌توان مورد نقد و بررسی قرار داد. به اعتقاد من، اختلاف میان دولت‌ها نباید به سطح ملت‌ها کشیده شود و اگر منظور نظر طراحان این کمپین این است که حاجیان با سوغاتی‌نخریدن از بازار عربستان به اقتصاد این کشور ضربه وارد کنند و عملا دولت این کشور را با مشکل مواجه کنند باید گفت که چنین هدفی براساس کمپینی، شدنی نیست. بسیاری از مسلمانان جهان نسبت به رفتار ناپرخردانه دولت عربستان در یمن معترضند اما به نظر می‌رسد که به‌عنوان یک مسلمان واقعی می‌توانیم از موسم حج استفاده کرده و اختلاف‌هایمان را با برادران دینی‌مان در عربستان کم کنیم نه‌اینکه با راه‌اندازی چنین کمپینی به گسترش کینه‌ها دامن بزنیم. اگر کینه‌ای سیاسی میان دو دولت به سطح ملت‌ها کشیده شود یا در مسیر خطرناکی قرار داده‌ایم. از سوی دیگر، سوغاتی حجاج یک رسم قدیمی و دیرینه است اما حتی در قرآن هم به حجاج توصیه شده که «شاهد» منافع مجاوران خانه خدا باشند و برخی از مفسران، رونق بازار کشور عربستان را از مصداق‌های «شاهد» در کلام وحی دانسته‌اند.

پشت جلد

حالا چه می‌شود؟!

حرفه‌ای است؟ کار رسانه در اصل اطلاع‌رسانی براساس رویدادها و تحلیل آنهاست. روزنامه‌نگار می‌تواند از این تحلیل‌ها احتمال واقعی‌ی را در آینده حدس بزند ولی هرگونه اصرار بر آن، هم غیرعلمی و هم غیرحرفه‌ای است. باید مراقب بود کار حرفه‌ای با سخنان سست و گمانه‌زنی‌های بی‌حاصل مخدوش نشود. دو شاخص شاید برای مخاطبان راهگشایی کند: هر اندازه کلمات تاکید در سخن کسی درباره آینده بیشتر باشد، احتمال غیردقیق‌بودن سخنش هم بیشتر است. برعکس، هر اندازه کسی وجوه گوناگون احتمالات را در سخنش داخل و نهایتا سخنش را تا حد واقعی مشروط کند، دقت او در اظهارنظر – با وجود قیود شرطی– بیشتر است. شاخص دیگر این است که باید دانست شرط اصلی پیش‌بینی آینده، تحلیل واقعی و درست گذشته است. کسی که گذشته را با مبنای درستی واکاوی نمی‌کند چطور می‌تواند ارزیابی صحیحی از آینده داشته باشد؟ روزنامه‌نگاری در اصل حرفه‌ای برای رازگشایی است و هیچ رازی بدون دانش وسیع، و‌سواس و دقت بسیار و اجتناب از ساده‌انگاری رمزگشایی نمی‌شود.

سلام به فردا

درباره کمپینی به نام «سوغات سعودی نخرید»

رعایت انصاف با مردم عربستان

نکته دیگر این است که ۲۰۰ تا ۳۰۰ دلاری که به‌طور متوسط هر حاجی خرج خرید سوغاتی از سرزمین عربستان می‌کند چندان در درآمدزایی دولت این کشور نقشی ندارد و حتی به یاد دارم که در روزهای جنگ تحمیلی که عربستان به حمایت از عراق برخاسته بود، امام راحل نیز از مردم نخواستند که دست از سوغاتی‌خریدن بکشند. در شرایط کنونی، بهترین سوغاتی ممکن را زائران و حجاج خانه خدا می‌توانند به مردم عربستان اهدا کنند؛ دوستی، محبت، رعایت انصاف و اخلاق در زمان حضورشان در سرزمین وحی می‌تواند به مردم این کشور نشان دهد که مسلمانان ایران در هر مقطع و در هر شرایطی، با مردمان دیگر کشورهای جهان و خصوصا هم‌کیشان خود اخلاق و انصاف را رعایت می‌کنند.

REFST-FRZST1300

www.parsappliance.com

تهران، خیابان طالقانی، بین خیابان ایران‌شهر و خیابان شهید موسوی، شماره ۱۸۱

تلفن: ۰۲۹-۸۸۳۰۲۰۶ و ۰۲۱-۸۵۱۷۷ • فکس: ۸۸۳۰۴۰۷۷ • کدپستی: ۱۵۸۳۶۳۲۳۱۱